

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13319/2024
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен, адвокат из ..., против туженог Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 67/24 од 28.02.2024. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 67/24 од 28.02.2024. године у одбијајућем делу.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7784/22 од 26.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда истакнут од стране туженог. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име неисплаћених месечних износа пензије за период од септембра 2009. године до јануара 2018. године исплати износе као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име неисплаћених месечних износа припадајуће пензије преко досуђених износа из става другог изреке пресуде, а до тражених износа за наведени период исплати износе као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име неисплаћених износа припадајуће пензије за период од фебруара 1999. године до августа 2009. године исплати износе као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 67/24 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у ставу трећем изреке и делу става четвртог изреке којим је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу накнади штету за период од фебруара 1999. године до јула 2009. године и за августа 2009.године у износу од 7.457,83 динара. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу другом

изреке. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става четвртог изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћене пензије за август 2009. гине исплати 10.542,00 динара са законском затезном каматом од 25.09.2009. године до исплате. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става петог изреке првостепене пресуде и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 357.686,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати 9.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у одбијајућем делу тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 18.09.2012. године, а вредност предмета спора је 1.711.223,04 динара. Тужилац је у поднеску од 14.07.2023. године преиначио тужбу и као вредност предмета спора означио износ од 3.143.547,73 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде од 2.480.397,25 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**